

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:15	17:17	17:49
16:01	17:16	17:53
16:06	17:15	17:48

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הר"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

יש דין בעולם

הקב"ה מעניש לפעמים את הצדיקים כדי שאנחנו נלמד שאין ויתורים

ימים של ישועות

ימי החנוכה הם ימי נס, אבל הלא עם ישראל חווה עוד הרבה ניסים, ובאף אחד מהם איננו מציינים שזוהי הזדמנות לזכות בישועות נשגבות, וברובם לא מבליטים את העובדה שאמנם הניסים נעשו בימים ההם, אבל אורם קיים ועומד בזמן הזה. אז מה מייחד את חנוכה שהוא פתח לישועות כה גדולות?

כדי לענות על השאלות הללו, הבה נתעמק במהותם של ימי החנוכה, בעיקרם. בנוסח על הניסים אנו אומרים 'וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל לשמן הגדול' - מהותם של הימים הוא בהיותם ימי הלל והודאה, זמן בו הושרת הנשמה מתרוננת בשמחה, עת להודות ולהלל לבורא עולם. בנוסח על הניסים לא נאמר שקבעו את הימים להדלקת הנרות, אלא שקבעו את הימים להודות ולהלל - כי חנוכה הוא זמן של הודאה, עת לומר תודה לבורא עולם!

עד כדי כך, שהגאון רבי שלמה קלוגר זצ"ל פוסק להלכה, שאם יש יהודי שאסור בבית כלא בין נוכרים, ומקבל הפוגה קטנה של כמה דקות ביום כדי לקיים מצוות אלו, עדיף שינצל את הדקות הללו כדי לומר הלל, ולא כדי להדליק נרות חנוכה! כי ההלל וההודאה הם עיקרם של הימים הללו, הם יסודם. חנוכה נועד להודות ולהלל, זו מהותו של זמן נשגב זה!

ולפיכך, אין זה מפתיע כלל שימי החנוכה הם ימים מסוגלים לניסים ונפלאות, כי כך קבע הבורא בעולמו, שבשעה שיהודי מודה לו - בכך פותח הוא פתח לישועות נוספות, מביא על עצמו השפעה ברוכה ועילאית. זמן בו יהודי מודה לה' הוא עת רצון לפעול בו ישועה, ולכן פשוט ומובן שימים שמהותם הלל והודאה - הם ימים שהשערים פתוחים לפעול ישועות, כי עם ישראל כולו מתכנס תחת שלהבת ההודאה, ושירת התודה לבורא בוקעת ועולה מכל רחבי תבל! (הרב אשר קובלסקי)

בנה וככה הצילה את משה רבינו. והקושיא עצומה: הרי אתה אמרת למשה רבינו שאם אין אתה גואלם אין אחר גואלם. ועוד, הרי אתה ה' יתברך אמרת למשה רבינו 'כי אהיה עמך', ואם כך אין יתכן שרצה המלאך להרוג את משה רבינו? אלא רואים כאן יסוד גדול! התורה מלמדת אותנו, שאפילו ח"ו אין ח"ו מרע"ה, ואין גאולה, אם יש חטא אין הבטחה. כל ההבטחה של הקב"ה היא רק אם אין עבירה, אם יש עבירה - יקוב הדין את ההר. למרות שהקב"ה אמר "כי אהיה עמך" כל זה אם לא חטא.

עכשיו נבין, ויירא יעקב מאד וייצר לו - יעקב אבינו אמר 22 שנה הייתי אצל לבן הארמי, מכשף גדול טמא מטומא, ומי יודע אם לא נכשלתי שם באיזה עבירה, "שמא נתלכלכתי בחטא", ואם יש חטא אין שום הבטחה. זו יראת שמים!

תראו רבותי, אבוה"ק עם כל גדלותם הענקית כמה פחדו ורעדו מעוון ועבירה.

וכן ראינו בתהילים "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו, קוראים אל ה' והוא יענם, בעמוד ענן ידבר עליהם שמרו עדותיו וחוק נתן למו, ה' אלוהינו אתה עניתם". אבל - "ונוקם על עלילותם" למרות כל הגדלות והזכויות, הם נענשים על החטאים, משה ואהרן חטאו בדקות במי מריבה - הם רוצים להכנס לארץ ישראל והקב"ה לא מוותר! אין משוא פנים ואין ויתורים.

ונאמר "בקרובי אקדש" כשהקב"ה עושה דין בצדיקים כולם מקבלים יראת שמים, כי רואים שאין לפניו יתברך שום ויתורים!! האומר הקב"ה וותרן יוותרו חייו! מתי ה' יתברך רחום וחנון? כשחוזרים בתשובה אז "ונקה" אבל אם לא שבים "לא ינקה"!

כמה צריכים ללמוד מזה להתרחק מעבירה, אין דבר ששווה את הנשמה של האדם כמו עוון ועבירה, כל עבירה היא מחיצה בין האדם לקב"ה. וכמו שכתוב במסילת ישרים שצריך אדם לברוח מן העבירה כבורח מן האש ולמצוות צריך לרוץ כמו ברזל אחר אבן השואבת, כמו ברזל שדבק למגנט כך נרוץ במהרה למצוה. המצוה מזככת את האדם ומקדשת אותו.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

יעקב אבינו ע"ה בדרכו ללבן, ראה בנבואת חלום הסולם, שה' מדבר עימו ואומר לו שלא יפחד "והנה אנכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דיברתי לך". אשמור עליך בהלון אשמור עליך בחזור. זה דבר אחד.

מלבד זאת אנחנו יודעים שאבותיו של יעקב היו אברהם אבינו ויצחק אבינו שעד היום אנחנו נשענים על הזכויות שלהם.

דבר שלישי, הרי יעקב אבינו היה גיבור גדול. כשהוא בא לחרן וראה את הרועים סביב באר המים והאבן גדולה על פי הבאר, שאל אותם יעקב אבינו למה אתם לא משקים את הצאן וממשיכים לרעות? אמרו לו אנחנו לא יכולים להסיר את האבן עד שלא יבואו כל הרועים ונגלול את האבן ביחד. והנה עוד הוא מדבר עימם ורחל באה ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר, מפרש רש"י מלשון גילוי הרים את האבן והוריד אותה כמסיר פקק מפי צלוחית, ללמד שכוונתו גדול.

דבר רביעי, הרי יעקב אבינו נאבק עם המלאך וירא כי לא יכול לו, מלאך זה כוח רוחני, ויעקב ניצח.

דבר חמישי, הרי הבנים שלו היו גם הם גיבורים גדולים, כל אחד מהם הרים אבן ענקית כשהקימו גל-עד עם לבן.

אם כך קשה, הרי יש לו הבטחה מהקב"ה, הבטחה שאין כמוה! ויש לו זכות אבותיו אברהם ויצחק שהוא הולך בדרכם, והוא עצמו גיבור, גם בגבורה חומרית וגם בגבורה רוחנית נגד המלאך ויש לו 11 בנים גיבורים. ועם כל זאת יעקב אבינו פוחד וירא! ויירא יעקב מאד ויצר לו! הבורא עולם הבטיח לך ישירות כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי, וגם זכות אבות והוא גיבור ובנים גיבורים, מה הפחד?

גם אצל משה רבינו אפשר להקשות: משה רבינו רועה את צאן יתרו בסיני, ונגלה אליו הקב"ה בסנה ושבו עימם ה' מדבר עימו שילך לרעות את עם ישראל ולהוציא אותם ממצרים, ומשה רבינו אומר שאיננו ראויה והוא מסרב ללכת עד שהקב"ה אומר לו "אם אין אתה גואלם אין אחר גואלם", רק אתה ראוי לגאול את ישראל, ואז הוא משתכנע והולך.

כשהוא יורד למצרים ויהי בדרך במלון ויפגשוהו ה' ויבקש המיתו, ולמה? כי לא מל את הבן שלו מיד אלא התעסק במלון תחילה. בא מלאך להרוג את משה רבינו, וראתה זאת ציפורה אשתו ותכרות את ערלה

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

רק תפילה

אבל הצ'ק אינו מותיר מקום לספק, הוא רשום, חתום, והסכום המתנוסס עליו הוא עובדה: שבעים אלף דולר, נותן לידי חיים חדשים לכולל שבראשותו, סילוק כל החובות והעמדת אופק כלכלי חדש ויציב לכולל לתקופה הקרובה.

עד עצם היום הזה איני יודע את הסיבה שהניעה את לב הגביר, אולי בעצם כן- התפילה. אותן שעות בהן לא השקיע בגיוס כסף אלא בתפילה מעומק הלב, למפרע, התברר שאלו הן השעות בהן גייס את הסכום הגדול ביותר אי פעם, בפנותו למלך מלכי המלכים, אשר לו הכסף ולו הזהב, והוא ששלח לו המחאה כה נדירה ואדירה...

סיפור מופלא זה אשר סיפר ראש הכולל בעצמו ופורסם בגליונות 'דרשו', יש בו חשיפה מרגשת ונוגעת ללב על הכח העצום של התפילה. הנה כי כן, דווקא בשעה בה היה נראה שהשערים נעולים, כשמכל הכיוונים נראה היה שאין סיכוי, בתקופה בה הגבירים קיצצו תרומותיהם- דווקא אז זוכה מיועדנו ראש הכולל להמחאה כה גדולה, שמצילה את מפעל חייו.

כי לעולם הזה יש מגבלות, דרכים טבעיות, השתדלויות רגילות, אבל התפילה- לה יש כח אחר, חזק ועוצמתי פי מיליון. לתפילה יש כח ליצור הנהגה שמיימית ניסית, שמביאה בכנפיה הצלחות נדירות ומפתיעות. ככל שנתחבר לכת התפילה, ככל שנשקיע בה כחות, ככל שנחוש אותה בכל ליבנו- כך נרגיש שהיא נוסכת בנו כחות ומפיחה בנו תקווה, מעניקה לנו אושר ויוצרת לנו חיי שלוה, וגם מביאה בכנפיה ישועות גלויות וניסים נפלאים!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

לאבא האוהב שבשמים. הוא הוציא ספר תהילים מהארון, והחל קורא מילה אחר מילה, פסוק אחר פסוק, בכוונה גדולה ובהשתפכות הנפש.

דומע ונרגש עמד בתחינתו למען מפעל חייו. במשך ארבע שעות תמימות זעק מקירות ליבו את מזמוריו המרגשים של דוד המלך, כשהוא משקיע בכל מילה ואות את תמצית חלבו ודמו. "אבי שבשמים, הרי בוודאי אין רצונך שהכולל ייסגר", התחנן בדמע, "אז אנא, עזור לי לזכות להמשיך הלאה להיות צינור ראוי וטוב להחזיק עמלי תורה". כטובע נאחז בקש נתלה בכל כחו בתיבות התפילה, שפרצו מנהמת ליבו כנהמת לביאה פצועה על נפש גוריה.

לאחר ששפך לב כמים במשך שעות ארוכות, חש שרווח לו מעט. הוא התחזק בה' אלוהיו וחש תקווה ממלאת את ליבו. הוא הוסיף לנסות ולפעול כמיטב יכולתו עד למחרת בבוקר.

למחרת בבוקר גילה הודעה בתא הקולי, המבשרת כי ממתניה לו מעטפה בכתובת מסוימת. לאחר תיאום עם יהודי פלוני הוא התקשר וגילה כי השולח הוא גביר עמו כבר נפגש בסיבוב הנוכחי והעניק לו כבר אלף דולר. מעטפה נוספת מאותו גביר? מה כבר יכול להיות שם?

ובכל זאת הוא יצא אל הכתובת, נטל את המעטפה, פתח אותה לרווחה כשלפתע גבותיו נוקפו, עיניו אורו, ליבו קפץ וידי רטטו. הסכום שהיה רשום בהמחאה היה לא פחות משבעים אלף דולר. סכום שהגביר הזה מעולם לא נתן לו ולשכמותו, סכום שבדמיונותיו הפוריים ביותר לא דמיין שהוא יכול לקבל אפילו עשירית ממנו ביום בהיר.

מפעל החיים של הרב י.ס. הוא ללא ספק הכולל שהוא עומד בראשו. לפני שנים אחדות פתח אותו והוא חש זכות עצומה לסייע לאברכי הכולל לשקוד באוהלה של תורה. מעת לעת המריא לחו"ל כדי להתריס נדיבי עם להחזקת התורה והכולל שבראשותו פרח ועלה ואף הצמיח כמה גאונים נודעים.

אולם, לפני כמה שנים חש ראש הכולל כי מפעל החיים שלו עומד לקרוס, פשוט כך. היה זה בתקופה בה הממשלה קיצצה בתקציבי עולם התורה, ובד בבד משבר פיננסי עולמי גרם לצמצום התרומות. הרב י.ס. יצא לחו"ל כמנהגו מימים ימימה, אך דלת אחר דלת, פגישה אחר פגישה- נכונה לו אכזבה קשה...

לראשונה, חלוקת המילגות החודשיות נדחתה מהמועד הקבוע, והרב י.ס. חש דאגה לופתת את לבו, הלא הוא אחראי לגורל פרנסתן של משפחות רבות. הוא לא באמת יכול לעכב להן מילגות, ומצד שני הרי אין כסף בקופה. למרבה הצער כשסיכם ביקור של חודשיים בחו"ל, גילה כי בידי סכום אותו הוא מגייס בדרך כלל במשך שבועיים.

אין לתאר את הדכדוך שאפף אותו באותם ימים מלחיצים. הוא נשאר בחו"ל הרבה מעבר לפרק הזמן הרגיל, אולם ההצלחה עדיין לא האירה לו פנים. בינתיים החלו להגיע שיחות טלפון מישראל, אברכים מבקשים מילגה חודשית, עוללים שואלים לחם, ואין- פשוט אין! הוא הוסיף לנסות, אולם פעם אחר פעם עזב בתים הדורים במפח לב ונפש, והוא חש כי קרוב הרגע בו מפעל חייו יקרוס חלילה וחס.

ביום מן הימים התעורר הרב י.ס. ליום שהוא חש שאין לו את הכח להמשיך יותר. הוא כבר לא מסוגל להמשיך לנסות, אין לו את כחות הנפש הדרושים. הוא ישב בבית מארחיו ושקע בהרהורים נוגים, ואז ברגע של התעוררות פנימית החליט כי יפנה לידיד נפש אב הרחמן,

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות ומנהגי חנוכה

בתקופת הבית השני גזרו מלכי יוון גזרות על ישראל, וביטלו אותם מדתם, ולא הניחו לעסוק בתורה ובמצוות, ולחצו לחץ גדול, ופשטו ידיהם בממונם ובבנותיהם, ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות ושימאו הטהרות. והיה צר מאד לישראל מפניהם, עד שריחם עליהם ה' אלהי אבותינו, והצילם מידם, וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום, והושיעו את ישראל מידם. והעמידו מלך מן הכהנים, וחזרה המלוכה לישראל, ונמשכה יותר ממאתים שנה עד חורבן הבית השני. וכשגברו ישראל על אויביהם ואיבדום, היה זה ביום כ"ה בכסליו. ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור להדליק המנורה שבבית המקדש, אלא פך אחד של שמן שלא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד, ונעשה בו נס והדליקו ממנו שמנה ימים עד שכתשו זתים ועשו שמן טהור. ומפני זה התקינו רבותינו בדור ההוא שיהיה שמנה ימים אלו – החל מיום כ"ה בכסליו והלאה – ימי שמחה והלל. ומדליקים בהם נרות בכל לילה משמונת הלילות לפרסם הנס ולגלותו, וימים אלו נקראים חנוכה. (חזון עובדיה עמ' א)

מנהגי חנוכה

א. יש אומרים שריבוי הסעודות שמרבים בהם בימי חנוכה אינם אלא סעודות הרשות, שלא קבעו חכמים למשתה ושמחה. ויש חולקים ואומרים שיש מצוה בריבוי הסעודות. ונוהגים לומר זמירות ותשבחות להשם יתברך בסעודות הללו, ואז נחשבות לסעודות מצוה. (חזו"ע עמ' טו-יח)

ב. מה טוב ומה נעים לנצל מסיבות כאלה לדרשות בדברי תורה ויראת ה' טהורה, לקרב את ישראל לאביהם שבשמים, ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד. ואז בודאי שנחשבות הסעודות הללו למצוה. והיה רצון שהשם יתברך יעשה עמנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. ישראל נושע בה' תשועת עולמים, ונוכה לביאת משיח צדקנו (ראשי תיבות: מדליקים שמנת ימי חנוכה), ונדליק המנורה בבית קדשנו ותפארתינו, מלך ביפיו ותחינה ענינו. במהרה בימינו אמן. (עמ' יח)

ג. נוהגים להרבות במאכלי גבינה בימי חנוכה, זכר לנס שנעשה על ידי "הודית". ומנהגי ישראל תורה הוא.

ד. מה שנוהגים במלאת שבעת ימי האבל לעלות לבית הקברות, וכן ביום השלישים, אין לעשות כן בימי חנוכה, מפני שמתעוררים לבכי ולמספד ע"י הקבר כשרואים קברו של הנפטר. ולכן ידחו הביקור לבית הקברות לאחר ימי החנוכה.

ה. מי שצריך לעלות לקבר במלאת שנה אם הם יודעים שיבואו לידי בכי לא יעלו, ואם נראה להם שלא יבואו לידי בכי אז רשאים לעלות לקבר. (ע"פ חזו"ע שם)

מנהגי אכילת סופגניות

א. נוהגים לאכול סופגניות מטוגנות בשמן, וטעמם כצפחית בדבש, זכר לנס השמן של המנורה. וכל מעשיך יהיו לשם שמים. (עמ' יט)

ב. סופגניות שהובאו באמצע הסעודה, אין לברך עליהן, וטוב להניחן עד לאחר ברכת המזון, ואז יברכו עליהן.

ג. סופגניות שלנו שהם על ידי טיגון בשמן, אפילו קבע סעודה עליהם (דהיינו שאכל 216 גרם) אינו מברך המוציא וברכת המזון. אלא בורא מיני מזונות ועל המחיה. (ילקוט יוסף סי' תרע"ט)

ד. סופגניות הנעשות על ידי גוים במסעדות ובתי הארחה של יהודים מותרים באכילתן, ואין בהם איסור בישולי גוים וכדין פת נחתום של גוים. ומכל מקום יש להזהר שישאל ידליק את האש. וכן אם כיבו את הגאז ואחר כך רוצים לטגן עוד סופגניות, יחזור המשגיח וידליקנו בעצמו. והנוהגים להזהר תמיד מלאכול אפילו פת נחתום גוי, עליהם להזהר גם בסופגניות אלה, ותע"ב. (ילקוט"י סי' תרע"ט)

ה. סופגניות המטוגנות בשמן, ואחר הטיגון מזריקים לתוכן ריבה לכל סופגניה, ולא הוסיפו מים במאפה בשעת ההזרקה, והריבה הנוילה מרוכות כולה במקום אחד, בתוך הסופגניה, מותר לחממה בשבת על פלאטה חשמלית דולקת עד שתהיה יד סולדת בה. (חזו"ע עמ' יט).

מצות הדלקת נרות חנוכה

א. צריך להזהר מאד בהדלקת נרות חנוכה, כי היא מצוה חביבה עד מאד, שיש בה משום פרסום הנס בהודאה לה' יתברך על הנסים שעשה לנו, והעושה כן זוכה לבנים תלמידי חכמים. (ילקוט"י סי' תרע"א ס"א)

ב. כמה נרות צריך להדליק? בלילה הראשון מדליק נר אחד, מכאן ואילך מוסיף אחד בכל לילה עד שבלילה אחרון יהיו שמנה נרות, ואפילו אם היו בני הבית מרובים לא ידליקו יותר ע"כ. (חזו"ע עמ' יט)

ג. אחר שהדליק בעל הבית נר החיוב, מותר לתת לאחד מבניו הקטנים שהגיע לחינוך (בן 6 בערך) להדליק נרות החיוב, כדי לחנכו במצוה. ונר השמש רשאי ליתן להדליקו אפילו לכן שלא הגיע לחינוך.

ד. אף הנשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה מפני שאף הן היו באותו הנס.
ה. בן נשוי המתארח אצל אביו או אצל חמיו בשבת חנוכה, ובמוצאי שבת מתכוון לחזון לביתו, אין לו להדליק נר חנוכה אלא כשיחזור לביתו דוקא.
ו. חיילים ספרדים המשרתים בצבא יכולים לסמוך על הדלקת נר חנוכה של אביהם בביתם, ואינם צריכים להדליק. (עמ' קנו)
ז. כל השמנים והפתילות כשרים להדלקת נר חנוכה. ומצוה מן המובחר בשמן זית מפני שאורו צלול ביותר. וכן מצוה מן המובחר לעשות הפתילה מצמר גפן.
ח. אם השמן זית ביוקר מאד, יותר מכל שאר שמנים, יוכל להדליק נר החיוב בשמן זית, ושאר נרות ההידור בשמן רגיל.

ט. שמן של שביעית, הרבה מן האחרונים אוסרים להדליק ממנו נרות חנוכה, כיון שאסור להשתמש לאור נרות החנוכה, והתורה אמרה על פירות שביעית "לאכלה" ולא להפסד. ויש מתירים. ואם הוא יכול נכרי או היתר מכירה מותר. וכל שכן יכול חו"ל שמוטה.

י. אין יוצאים ידי חובת הדלקה נרות חנוכה באור החשמל, שצריך להקפיד על שמן ופתילה, בדומה להדלקת המנורה בבית המקדש, שבה נעשה הנס. מכל מקום הטס במטוס, ואין לו אפשרות להדליק נר חנוכה בשמן או בשעווה, טוב שידליק פנס חשמלי בלי ברכה, לזכר הנס. (ילקוט"י סי' תרע"א ס"א)

היכן מניחים את החנוכיה?

א. מצוה להניח נרות החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הנכנס, כדי שתהיה המזוזה מימין ונרות החנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא הרי הוא מוקף במצוות.

ב. מצות הנחת נרות חנוכה היא בתוך עשרה טפחים (80 סנטימטר) מקרקע הדירה, ואם הניח למעלה מעשרה טפחים, יצא. ויש להניחם למעלה משלשה טפחים. (עמ' לג)

ג. הדר בעליה מצוה שיניח את מנורת החנוכה בחלון או במרפסת הסמוכה לרשות הרבים, כדי לקיים פרסומי ניסא. ואפילו החלון למעלה מעשרה טפחים.

ד. אם הוא גר בקומה שהמרפסת גבוהה מקרקע רשות הרבים עשרים אמה (9.60 מטר) יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, הואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים. ומכל מקום אם יש ממול בנין גבוה ויש פרסום הנס להם, ידליק בחלון. (עמ' לט)

ה. חצר שיש בה שני פתחים, משני רוחות, בזמן הזה שהרבה מדליקים בתוך הבית מבפנים ואין שום היכר לבני רשות הרבים, אע"פ שיש לחצר כמה פתחים אין צריך להדליק אלא בפתח אחד בלבד. וכן המנהג פשוט. (ילקוט"י סי' תרע"א ס"א)

מתי מדליקים נרות חנוכה?

א. זמן הדלקת נרות החנוכה בצאת הכוכבים לא מאחרים ולא מקדימים, וצריך ליתן שמן בנרות שיעור שיבערו חצי שעה אחר צאת הכוכבים. (עמ' סב)

ב. מי שלא הדליק בתחלת הלילה, והגיע לביתו בשעה מאוחרת, וכל בני הבית כבר נרדמו, אם יכול להעיר אחד או שנים מבני הבית, כדי שישמעו ממנו ברכת "להדליק נר חנוכה", הנה מה טוב ואם לאו, יברך וידליק נר חנוכה. (עמ' סב-סד)

ג. בערב שבת צריך לתת שמן בנרות החנוכה שיעור שידלקו במשך חצי שעה אחר צאת הכוכבים בליל שבת, ולכן לא יקדימו ההדלקה יותר מדאי בעוד היום גדול, אלא ידליקו נרות החנוכה כעשרים דקות לפני השקיעה, לאחר שיתנו שמן כשיעור שעה אחת. ואם לא יהיו נרות החנוכה דולקים חצי שעה אחר צאת הכוכבים, יש אומרים שלא יצא ידי חובתו, והברכות שבירך על הנרות הרי הן ברכות לבטלה, לכן יש להזהר מאד בכל זה. (עמ' ע)

ד. במוצאי שבת חנוכה מדליקין נר חנוכה בבית הכנסת ואחר כך מבדילין על הכוס. ובבית יבדיל תחלה ואחר כך ידליק.

מה מברכים בהדלקת החנוכיה?

א. המדליק נרות חנוכה, צריך לברך בלילה הראשון ג' ברכות: א- אשר קדשנו במצותיו וציונו להדליק נר חנוכה. ב- שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. ג- שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. ובשאר לילות החנוכה מברך שתי ברכות הראשונות בלבד. (ילקוט"י סי' תרע"א ס"א)

ב. המדליק צריך להדליק את רוב היוצא מן הפתילה כלומר שידליק עד שתהא השלהבת עולה מאליה. (חזו"ע עמ' קכט)

ג. אחר שבירך והדליק נר אחד, אף על פי שהוא עדיין צריך להדליק את נרות ההידור, יש לו לומר את הנוסח של הנרות הללו אנו מדליקים וכו', ואחר כך כל מזמור שיר חנוכה הבית לדוד. (עמ' קל)

ד. אם שכח לברך "להדליק נר חנוכה" ושאר הברכות, כל זמן שעדיין לא סיים להדליק את נרות ההידור של אותו לילה, רשאי לברך "להדליק נר חנוכה" ושאר ברכות ההדלקה, אבל אם השלים לגמרי הדלקת כל הנרות, אפילו אם עדיין לא הדליק את נר "השמש", לא יברך עוד ברכת "להדליק נר חנוכה", אבל יוכל לברך ברכת שעשה נסים בכל הלילות, ושהחיינו בלילה הראשון בלבד. (שם)

מוסדות אור דוד
שמחים להזמין את כל הקהל הרחב

מסיבת חנוכה

שתתקיים אי"ה ביום רביעי

כ"ז כסלו תשפ"ו 17/12/25

רח' המכבים 108 ב"ב

בשעה 20:00

בהשתתפות

דניאל זר

שליט"א

הרה"ג

ראש הישיבה והמוסדות

הדלקת
נר של חנוכה
בהדרת מלך

ערב ענק
עם זמר
ותזמורת מלאה
עד הלילה

הרה"ג **מיכאל מזוז** שליט"א
משגיח הישיבה

הרה"ג **ליאור גלזר** שליט"א
ראש מוסדות פתח הדביר

ודבנים חשובים

מנחה הערב
מזכה הרבים הרב
שמעון פרץ
הי"ו

